DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA Nr 4 15 sierpnia 1946 r.

TREŚĆ:

OKÓLNIK Nr 14/46.

w sprawie przesyłania odpisów wyroków wydawanych w postępowaniu doraźnym.

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prezesów Sądów Okręgowych.

Ministerstwo Sprawiedliwości prosi Obywateli Prezesów Sądów Okręgowych o możliwie bezzwłoczne nadesłanie, z pominięciem drogi służbowej, odpisów wszystkich wyroków wydanych już w postępowaniu doraźnym oraz o przesyłanie na przyszłość odpisów wyroków, które w tym trybie postępowania będą wydawane.

Przy przedstawianiu tych odpisów należy się powołać na niniejszy okólnik.

Warszawa, dnia 21 lutego 1946 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 17/46.

w sprawie dopuszczalności powództwa cywilnego przed specjalnymi sądami karnymi.

Do Obywateli:

Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych.

Wobec wątpliwości powstałych w niektórych Specjalnych Sądach Karnych co do dopuszczalności powództwa cywilnego w postępowaniu przed tymi sądami Ministerstwo Sprawiedliwości, nie przesądzając wykładni sądowej, wyraża następujący pogląd:

Postępowanie przed Specjalnymi Sądami Karnymi odbywa się według przepisów kodeksu postępowania karnego, o ile przepisy, regulujące postępowanie przed tymi sądami, nie zawierają odmiennych postanowień (art. 6 dekretu P. K. W. N. z dnia 12 września 1944 r. — Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 21).

Art. 74 k. p. k. przyznaje pokrzywdzonemu prawo dochodzenia roszczeń majątkowych, wynikających z przestępstwa w powództwie cywilnym, zgłoszonym w procesie karnym. Jedyne powody, dla których Sąd Karny nie przyjmuje do rozpoznania powództwa cywilnego, wskazane są w art. 75 k. p. k.

Cytowany wyżej dekret P. K. W. N. z dnia 12 września 1944 r. nie zawiera przepisu, wyłączającego stosowanie art. 74 k. p. k., stąd zaś płynie wniosek, że nie ma przeszkód do wytoczenia powództwa cywilnego przed Specjalnym Sądem Karnym.

Warszawa, dnia 25 lutego 1946 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 19/46.

w sprawie ustnych uzasadnień wyroków sądowych.

Do Sądów: Apelacyjnych, Specjalnych Sądów Karnych, Okręgowych, Grodzkich i Sądów Pracy.

W związku z okólnikiem Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 57 z dnia 13. XI. 1945 r. w sprawie ustnych uzasadnień wyroków sądowych Ministerstwo Sprawiedliwości podnosi dodatkowo, co następuje:

Ustne uzasadnienie wyroku sądowego ma na celu nie tylko wyjaśnienie motywów orzeczenia w danej konkretnej sprawie, lecz winno również realizować zadanie uświadomienia prawnego obywatela i popularyzacji prawa. W tym celu przewodniczący rozprawy winien przytoczyć w ustnym uzasadnieniu oprócz przesłanek faktycznych, które skłoniły sąd do wydania orzeczenia, także krótką i istotną treść przepisu prawnego, o jaki wyrok został oparty, wyjaśnienie intencji i znaczenia tego przepisu, a nawet, jeśli to okaże się potrzebne dla jego zrozumienia, wyjaśnienie podstaw całego danego aktu prawodawczego, a przede wszystkim jego motywów ustawodawczych. Przy takim ujęciu uzasadnienia będzie ono miało znaczenie wychowawczo-prawne nie tylko dla samych stron, zainteresowanych w wyniku procesu, lecz przede wszystkim dla zebranej na sali publiczności. Zrozumienie treści i intencji przepisu prawnego jest szczególnie ważne w sprawach karnych zwłaszcza tych, które są w dzisiejszych czasach nagminne (jak szaber, przestępstwa dokonywane na terenach fabryk i przedsiębiorstw, łapownictwo oraz przestępstwa urzędnicze), w sprawach zagrażających bezpieczeństwu Państwa i ludności (przestępstwa zawarte w tak zwanym małym Kodeksie Karnym 1945 r. i podlegające postępowaniu doraźnemu) oraz w sprawach rehabilitacyjnych. W sprawach cywilnych mogą tu wchodzić w rachubę zwłaszcza nowe akty prawodawcze, których znajomość należy ugruntować w społeczeństwie, jak ustawa o majątkach opuszczonych i poniemieckich, prawo małżeńskie, rodzinne, osobowe itd. Nie zachodzi natomiast potrzeba uzasadniania w powyższy sposób tych wyroków zarówno karnych, jak i cywilnych, które nie posiadają większego znaczenia dla ogółu, jak w sprawach o drobne przestępstwa, wykroczenia, w sprawach o nieznacznej wysokości przedmiotu sporu lub zaskarżenia, oraz w sprawach, w których należność zasądzono na podstawie dokumentów, uznania, ugody sądowej, albo w których wynikła ona z rozliczenia (np. sprawy działowe), jak również w sprawach o należności przypadające kupcom, rzemieślnikom, w sprawach egzekucyjnych, mających charakter handlowy lub hipoteczny, a nawet niespornych, o ile podstawa prawna, na której zostały oparte, nie uległa zmianie w demokratycznej Polsce.

W związku z powyższym zarządzam, aby przewodniczący rozprawą przy ustnym uzasadnieniu wyroków stosowali wyżej omówione zasady. Zarządzenie to dotyczy w pierwszym rzędzie sądów I-szej instancji.

Warszawa, dnia 15 maja 1946 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 20/46.

w sprawie powołania Komisyj Popularyzacji Prawa.

Do Obywateli Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych oraz Sędziów sprawujących Kierownictwo Sądów Grodzkich.

Ministerstwo Sprawiedliwości przystąpiło do realizacji jednego z najważniejszych postulatów ustroju demokratycznego, a mianowicie postulatu uświadomienia prawnego obywateli. Aby obywatel mógł w pełni korzystać z uzyskanych praw politycznych, socjalnych i cywilnych, musi on poznać zarówno swoje uprawnienia, jak i zakreślone przez normy prawne ich granice. Z drugiej strony obywatel winien również znać dokładnie swe obowiązki wobec Państwa i społeczności. Państwo, aby nie dopuścić do anarchii i bezkarności, musi utrzymywać zasadę, że nikt nie może zasłaniać się nieznajomością prawa. Państwo demokratyczne nie chce jednak utrzymywać fikcji społecznych, musi zatem dbać o to, aby ignorancja prawa nie miała miejsca, a w każdym razie, aby ją ograniczyć i przełamać.

Postulat uświadomienia prawnego obywateli wymaga nadto, aby obywatel nie tylko znał prawo obowiązujące, ale również rozumiał je, oceniał właściwe intencje i motywy ustawodawcy, solidaryzował się z nimi i ustosunkował się pozytywnie do demokratycznego ustawodawstwa.

Celem zrealizowania omawianego postulatu uświadomienia prawnego obywateli należy utworzyć przy każdym Sądzie Grodzkim Komisje Popularyzacji Prawa. Przewodniczącym Komisji jest Sędzia Sprawujący Kierownictwo Sądu Grodzkiego, bądź inny wyznaczony przez niego sędzia.

Przewodniczący Komisji winien zaprosić do jej składu:

1. przedstawiciela Komisji Porozumiewawczej demokratycznych partii politycznych,

2. przedstawiciela Powiatowej, Miejskiej lub Gminnej Rady Narodowej,

3. przedstawiciela Powiatowego Urzędu Informacji i Propagandy,

4. przedstawiciela miejscowej adwokatury lub notariatu przede wszystkim spośród czynnych działaczy Zrzeszenia Prawników Demokratów.

Ponadto zaproszeni być mogą do Komisji przez jej przewodniczącego:

1. przedstawiciele związków zawodowych oraz organizacji społecznych, działających na danym terenie (np. TUR, Liga Kobiet, Samopomoc Chłopska, Spółdzielczość itp.),

2. inni, poza przewodniczącym, sędziowie grodzcy, asesorzy i aplikanci sądowi najbardziej do takiej pracy uzdolnieni i chętni.

Jeżeli w siedzibie Sądu Grodzkiego znajduje się także siedziba Sądu Okręgowego, przewodniczącym Komisji jest Prezes Sądu Okręgowego albo wydelegowany przez niego sędzia Sądu Okręgowego, którzy w razie potrzeby zaprosić mogą w skład Komisji poza wyżej już wymienionymi osobami także i innych sędziów Sądu Okręgowego oraz przedstawicieli Prokuratury.

Zadaniem Komisji Popularyzacji Prawa jest kierownictwo całokształtem akcji popularyzacji prawa na terenie obwodu Sądu Grodzkiego oraz informowanie opinii publicznej o:

1. ustroju, roli i zadaniach sądownictwa i prokuratury,

2. istotnej treści, motywach i celach obowiązujących przepisów prawnych w szczególności wydanych przez Demokratyczne Państwo Polskie i dotyczących zagadnień ustrojowych i bieżących zagadnień społecznych,

3. akcji w kierunku zwalczania przestępczości w Polsce.

Dobór tematów oraz społeczny kierunek ich omawiania należy uzgodnić przede wszystkim z przedstawicielami Komisji Porozumiewawczej Stronnictw Demokratycznych i Resortu Propagandy.

Dla zrealizowania tego zadania Komisja Popularyzacji Prawa:

1. organizuje popularne odczyty, referaty, pogadanki połączone z dyskusją i udzielaniem odpowiedzi na zadawane pytania prawne,
2. organizuje kursy dla prelegentów i kierowników świetlic,
3. wydaje periodyczne komunikaty dla miejscowej prasy i informuje ją stale o przebiegu swej pracy i swych zamierzeniach,
4. tworzy gminne koła prawnicze i organizuje zjazdy przedstawicieli tych kół,

5. składa miesięczne sprawozdania Komisji Popularyzacji Prawa przy Sądzie Apelacyjnym.

Celem popularyzacji prawa jest poprzez uświadomienie prawne ludności ugruntowanie demokracji ludowej i praworządności w Polsce.

Ad. 1. Odczyty, referaty, pogadanki mogą być wygłaszane bądź przez członków Komisji, bądź przez innych, zaproszonych przez Komisję fachowo odpowiednich i społecznie odpowiedzialnych prelegentów.

Ad. 2. Kandydaci na kursy dla prelegentów mogą być zgłaszani przez organizacje polityczne, społeczne, oświatowe, młodzieżowe itp. Zadaniem kursu jest zapoznanie słuchaczy z wybranym zagadnieniem prawnym, które będzie z kolei popularyzowane przez nich na własnym terenie. Kursy te mogą być jednodniowe lub dłuższe, zależnie od miejscowych warunków. Wykładającymi na kursach są osoby wskazane ad. 1.

Ad. 3. Kontakt z prasą winien być możliwie żywy, pożądane byłoby uzyskanie w lokalnym czasopiśmie pewnej stałej rubryki, w której Komisja zamieszczałaby swe komunikaty, podawałaby streszczenia wygłoszonych referatów oraz informowała stale o bieżących zagadnieniach.

Ad. 4. Komisja organizuje koła prawnicze, których działalność obejmuje gminy i wsie, nie będące siedzibą Sądu Grodzkiego. W skład kół prawniczych wchodzą osoby, zaproszone przez Przewodniczącego Komisji spośród miejscowych prawników oraz osób, zajmujących się pracą społeczną, kulturalną i oświatową. O ile w danej gminie jest świetlica, kierownik świetlicy winien wejść do koła prawniczego, a jeżeli posiada odpowiednie kwalifikacje można mu powierzyć funkcje przewodniczącego koła.

Zadania koła prawniczego są analogiczne do zadań Komisji Popularyzacji Prawa. Dla realizacji tych zadań koła prawnicze:

1. organizują odczyty, referaty i pogadanki,

2. przedkładają stałe sprawozdania ze swej działalności Przewodniczącemu Komisji Popularyzacji Prawa,

3. prowadzą biblioteczki prawnicze,

4. biorą udział w zjazdach kół prawniczych, organizowanych przez Komisję Popularyzacji Prawa.

Ponadto winny być utworzone Komisje Popularyzacji Prawa przy Sądach Apelacyjnych. Przewodniczącym Komisji jest Prezes Sądu Apelacyjnego, lub delegowany przez Prezesa sędzia Sądu Apelacyjnego. Skład Komisji odpowiada składowi Komisji przy Sądzie Grodzkim z tym, że w miejsce przedstawiciela Powiatowej, Miejskiej lub gminnej Rady Narodowej wchodzi przedstawiciel Wojewódzkiej bądź Miejskiej Rady Narodowej, zaś w miejsce przedstawiciela Pow. Urzędu Informacji i Propagandy — przedstawiciel Woj. Urzędu Informacji i Propagandy. Ponadto Przewodniczący może zaprosić w skład Komisji i innych sędziów oraz przedstawicieli prokuratury.

Do zakresu działania Komisji Popularyzacji Prawa przy Sądzie Apelacyjnym należy:

1. kierowanie całokształtem akcji popularyzacji prawa na obszarze Sądu Apelacyjnego,

2. organizowanie zjazdów przedstawicieli Komisji Popularyzacji Prawa przy Sądach Grodzkich,

3. składanie miesięcznych sprawozdań Ministerstwu Sprawiedliwości.

Ogólny nadzór nad akcją popularyzacji prawa sprawować będzie Ministerstwo Sprawiedliwości (Departament Szkolenia Zawodów Prawniczych i Popularyzacji Prawa), które będzie udzielać Komisjom Popularyzacji Prawa wszelkich potrzebnych wskazówek, a w szczególności nadsyłać tematy do prelekcji. Nadto Ministerstwo Sprawiedliwości przesyłać będzie za pośrednictwem Komisji materiał popularyzacyjny dla kół prawniczych w postaci tekstów ustaw, wydawnictw prawniczych oraz konspektów poszczególnych zagadnień prawnych. Komisje Popularyzacji Prawa obowiązane są udzielać kołom prawniczym wszelkich informacyj i wskazówek oraz w miarę możności, dawać im do wglądu posiadane wydawnictwa prawnicze.

Członkowie Komisji Popularyzacji Prawa oraz kół prawniczych nie pobierają wynagrodzenia za swe czynności. Prelegenci oraz wykładowcy na kursach, niezależnie od tego, czy pochodzą z grona Komisji lub koła, czy też z poza ich grona, otrzymują honorarium z sum, przewidzianych w budżecie Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Ministerstwa Informacji i Propagandy. W tym celu przewodniczący Komisji Popularyzacji Prawa przy Sądzie Grodzkim winien przedkładać Przewodniczącemu Komisji Popularyzacji Prawa przy Sądzie Apelacyjnym dane, dotyczące nazwiska prelegenta, daty, miejsca, tematu oraz czasu trwania prelekcji lub wykładu. Na podstawie tych danych Przewodniczący Komisji Popularyzacji Prawa przy Sądzie Apelacyjnym będzie regulował na-

leżność prelegenta w połowie z sum, przekazanych mu w tym celu do dyspozycji przez Departament Szkolenia Zawodów Prawniczych i Popularyzacji Prawa, resztę zaś na wniosek Przewodniczącego Komisji przy Sądzie Apelacyjnym będzie pokrywał Wojewódzki Urząd Informacji i Propagandy.

Proszę, aby wszystkie Sądy zwołały niezwłocznie pierwsze zebranie organizacyjne z zaproszeniem osób, mających wejść w skład Komisji Popularyzacji Prawa. Do dnia 31 maja b. r. proszę zawiadomić Ministerstwo o ukonstytuowaniu się Komisji Popularyzacji Prawa i jej składzie.

Warszawa, dnia 15 maja 1946 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 24/46.

w sprawie udziału ławników w wymiarze sprawiedliwości.

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,

Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,

Prezesów Sądów Okręgowych,

Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich.

Ministerstwo Sprawiedliwości od momentu powstania sądów ławniczych śledzi bacznie ich działalność.

Materiał podczas wizytacyj sądów, rozpoznających sprawy z udziałem ławników, uzasadnia celowość następujących uwag.

1) W kilku sądach specjalnych i grodzkich (orzekających w sprawach o rehabilitacje) stwierdzono zbyt częste zasiadanie tych samych ławników w kompletach sądzących. W dużej mierze powód tego stanu rzeczy leży w szczupłej ilości osób wpisanych na listy ławników.

Listę ławników dla Specjalnych Sądów Karnych ustala Prezydium Krajowej Rady Narodowej spośród kandydatów przedstawionych przez Wojewódzkie Rady Narodowe (art. 4 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 12 września 1944 r. Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 21).

Z mocy § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 maja 1945 roku w sprawie rehabilitacji (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 130) na wniosek Sędziego sprawującego kierownictwo Sądu Grodzkiego prezydium każdej miejskiej lub gminnej rady narodowej wyznacza ławników w ilości przezeń wskazanej.

Listy ławników ułożone przez prezydia wojewódzkich rad narodowych w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 53, poz. 303 §§ 5 i 6) nie mogą zawierać mniej niż 200 nazwisk.

We wszystkich tych trzech rodzajach postępowania Obywatele Kierownicy Sądów (Przewodniczący Specjalnych Sądów Karnych, Prezesi Sądów Okręgowych i Sędziowie sprawujący kierownictwo Sądów Grodzkich) powinni użyć całego swego wpływu i nie szczędzić wysiłków w tym kierunku aby listy ławników zawierały taką ich liczbę, która umożliwi racjonalne i zgodne z intencją ustawodawcy wykorzystanie czynnika społecznego w wymiarze sprawiedliwości.

Należy bowiem mieć na uwadze, że przy małej ilości ławników, zasiadających w poszczególnych sądach ławniczych — zachodzi niebezpieczeństwo wyrodzenia się instytucji; zbyt częsty udział tych samych osób w posiedzeniach minie się z celem zasadniczym, jakim było wprowadzenie do wymiaru sprawiedliwości ciągle nowych, ożywczych czynników, reprezentujących opinię społeczną.

Nie można także pominąć, że zbyt częste powoływanie tych samych osób, pracujących w swoich zawodach, wywołuje przeciążenie ich pracą w stopniu przekraczającym częstokroć ich możliwości.

Jeśli doprowadzimy do takiego stanu jaki istnieje w jednym ze Specjalnych Sądów Karnych, że komplety orzekające tego Sądu prawie nigdy zmianie nie ulegają, ponieważ zasiadają w nich ci sami dwaj ławnicy, a w jednej z miejscowości na liście ławników figuruje ich nawet tylko dwu, to oczywiście przekreślone zostaną wszystkie prawie założenia, jakimi ustawodawca kierował się przy wprowadzaniu w życie instytucji sądów ławniczych.

2) Z mocy § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 303) sędzia przewodniczący odbywa zebranie z ławnikami i poucza ich o prawach i obowiązkach ławników.

Przepis powyższy w powiązaniu z § 10 cytowanego rozporządzenia zobowiązuje sędziego do uświadomienia ławników o tym, że sprawiedliwość wymierzoną być winna zgodnie z przepisami prawa i zasadami słuszności. Przepisy prawa zatem winny być ławnikom przytoczone i wyjaśnione, a dotyczyć to siłą rzeczy musi nie tylko prawa materialnego (tak części ogólnej jak i szczegółowej), ale także i zasad postępowania karnego.

Skoro ławnicy znają prawa i obowiązki sędziego, należącego do składu orzekającego (§ 12 cyt. rozp.), to o treści tych praw i zakresie obowiązków (prawo zadawania pytań, żądania przeprowadzenia dalszych dowodów, przepisy o naradzie i głosowaniu, składanie na piśmie zdania odrębnego itd.) ławnicy powinni być pouczeni przez sędziego przewodniczącego i to w sposób nie tylko ograniczający się do oschłego i formalistycznego zadośćuczynienia wymaganiom § 11 cyt. rozp., lecz taki, który dawałby pełną gwarancję, że dążenie ustawodawcy do tego, by sędzia zawodowy podzielił się z czynnikiem społecznym swoją wiedzą fachową i doświadczeniem sędziowskim, zostało całkowicie zrealizowane.

3) Wdrożenie ławników do przestrzegania zasad sprawnego i prawidłowego urzędowania — należy również do obowiązków Obywateli Kierowników Sądów.

Uciekanie się do sankcyj przewidzianych w art. 2 dekretu z dn. 4 grudnia 1945 r. o karach porządkowych na ławników (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 58, poz. 446) powinno być ostatecznością, do której jednak Obywatele Kierownicy Sądów uciec się będą musieli, gdyby na skutek nieprzestrzegania przez ławników ich obowiązków porządek pracy sądów był narażony na szwank.

4) Na marginesie uwag w p. 2 wyłuszczonych należy podkreślić celowość składania na piśmie zdań odrębnych (art. 366 k. p. k.), w tych wszystkich przypadkach, gdy sędziowie przewodniczący przegłosowani zostali przez ławników przy rozstrzyganiu zagadnienia winy czy też kary. Odmienna od wyrażonej w sentencji wyroku ocena tych zagadnień, utrwalona w zdaniu odrębnym, a za tym w sposób, usuwający wątpliwości co do poglądu sędziego przegłosowanego, skłonić może sędziów będących w większości do głębszego zastanowienia się nad zapatrywaniem, od ich poglądu różniącym się, a nadto stanowić może cenny materiał dla instancyj sądowych lub opiniujących w sprawach o ułaskawienie.

Im doniośléjsze są skutki orzeczenia wydanego większością głosów, tym więcej okoliczności przemawia za tym, by przegłosowany sędzia uważał złożenie zdania odrębnego raczej za obowiązek niż za uprawnienie.

5) Zakres obowiązków sądownictwa wobec ławników nie może ograniczać się jedynie do stosowania przepisu § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 27 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 303) ale obywatele Kierownicy Sądów, w których rozpoznawane są sprawy z udziałem ławników, powinni rozpocząć w porozumieniu z reprezentantami społeczeństwa akcję zmierzającą w kierunku uświadamiania ławników co do zakresu ich praw i obowiązków przez zwoływanie periodycznych z nimi konferencyj, wygłaszanie na nich referatów przez sędziów, zwoływanie zebrań dyskusyjnych w materiach z działalnością sądów ławniczych związanych itp.

Proszę Obywateli Prezesów Sądów Apelacyjnych, Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych, Prezesów Sądów Okręgowych, Sędziów sprawujących kierownictwo sądów grodzkich, by zechcieli dbać o stosowanie tez w niniejszym piśmie wyrażonych w praktyce sądowej.

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1946 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 29/46.

w sprawie wpisów do repertorium K spraw z dekretów z dnia 16. XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 300 i 301) oraz o obowiązku zawiadamiania o wszczęciu i zakończeniu postępowania karnego.

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,

Prezesów Sądów Okręgowych,

Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich.

I. Kilka sądów zwróciło się do Ministerstwa Sprawiedliwości z zapytaniem do jakiej księgi i w jaki sposób należy wpisywać sprawy karne, w których wniesiono akt oskarżenia o popełnienie przestępstw przewidzianych dekretem z dnia 16 listopada 1945 r. o prze-

stępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 300) oraz sprawy karne rozpoznawane w trybie doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301).

Celem ujednostajnienia praktyki sądów Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, co następuje:

Z uwagi na niezbyt znaczną ilość omawianych spraw, ich przejściowość oraz konieczność przestrzegania zasady oszczędności zakładanie nowego repertorium nie byłoby ani celowe ani też zgodne z regulaminem karnym.

Sprawy te należy wpisywać do repertorium K. stosując ściśle § 210 i 211 regulaminu karnego, przy czym sprawy z dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa należy oznaczać w skrócie „nieb.", a dodatkową numerację (§ 210 reg. karn.) należy stosować odrębnie zarówno co do spraw w postępowaniu doraźnym, jak i spraw z dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

II. Zdarzają się częste przypadki, że sądy nie przesyłają władzom i urzędom zawiadomień o wszczęciu i ukończeniu postępowania karnego przeciwko osobom, podlegającym publicznej władzy dyscyplinarnej.

Ład prawny i interesy Państwa wymagają, by władze te otrzymywały **bez zwłoki** zawiadomienia o wszczęciu postępowania i uzyskały możność stosowania przepisów o państwowej służbie cywilnej: zarządzenia przerwy w czynnościach danej osoby, ograniczenia wypłaty uposażenia itp.

W zawiadomieniach tych należy pokrótce opisać czyn zarzucony oskarżonemu i określić prawną kwalifikację czynu (§ 42 reg. karn.).

Przesyłanie tych zawiadomień w toku dochodzeń jest obowiązkiem prokuratorów.

Proszę Obywateli Prezesów Sądów Okręgowych oraz Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich o wydanie stosownych zarządzeń i baczne czuwanie, by podległe im sądy wywiązywały się skrupulatnie z obowiązków unormowanych art. 6 k. p. k. oraz §§ 31 do 47 reg. karn.

III. Czyniąc zadość prośbie Ministerstwa Obrony Narodowej zarządzam, by Sądy Grodzkie zawiadamiały właściwe Rejonowe Komendy Uzupełnień o każdym przypadku skierowania przez prokuratora lub władze bezpieczeństwa publicznego w trybie art. 4 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów sprawy o rehabilitację osoby, która już uzyskała stałe zaświadczenie od władz administracji ogólnej.

Właściwą Rejonową Komendę Uzupełnień należy zawiadomić również o prawomocnym wyniku postępowania sądowego.

W treści tych zawiadomień uwidocznić należy następujące dane:

1) imię i nazwisko, 2) imię ojca, 3) rok urodzenia, 4) miejsce urodzenia, 5) miejsce zamieszkania, 6) nazwę R. K. U., w której dana osoba została zarejestrowana.

Warszawa, dnia 18 maja 1946 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 51/46.

w sprawie praktyki sądów przy załatwianiu podań o ułaskawienie.

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,

Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,

Prezesów Sądów Okręgowych,

Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich.

Zaobserwowana przez Ministerstwo Sprawiedliwości na podstawie akt nadsyłanych do Ministerstwa praktyka sądów przy załatwianiu podań o ułaskawienie wykazuje, iż w bardzo licznych przypadkach podania te są załatwiane wadliwie. Nierzadkie są również przypadki, gdy postanowienia sądu nasuwają wątpliwości co do słuszności oceny przez sąd samej instytucji ułaskawienia.

Dostrzeżone uchybienia i usterki w praktyce sądów skłaniają Ministerstwo Sprawiedliwości do poczynienia następujących uwag:

1) Na zasadzie art. 47 konstytucji z dnia 17. III. 1921 r. Prezydentowi Rzeczypospolitej przysługuje prawo darowania i złagodzenia kary zarówno głównej jak i dodatkowych oraz darowania skutków zasądzenia karno-sądowego. Wykonywując powyższe uprawnienia, Prezydent Rzeczypospolitej nie staje się jednak przez to jeszcze jedną instancją sądową, rozpoznającą całokształt sprawy — tak samo, jak prośba o łaskę nie może być traktowana jako jeszcze jeden środek prawny przeciwko wyrokowi. Dla zastosowania prawa łaski kwestia winy skazanego i wysokość wymierzonej kary nie jest czynnikiem rozstrzygającym; decydować winny przede wszystkim względy polityki kryminalnej i interes społeczny.

2) Orzeczenie sądu w sprawie ułaskawienia jest postanowieniem, które zapada na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu prokuratora (art. 570 k. p. k.). W postanowieniu tym sąd uwidacznia swoją decyzję, polegającą na wydaniu opinii w przedmiocie ułaskawienia. Sama opinia jest tajna, winna być umieszczona w zamkniętej kopercie z zaznaczeniem jej zawartości (§ 197 reg. karn.). Treść opinii nie może być podana do wiadomości osób ubiegających się o łaskę. Opinię sądu w przedmiocie ułaskawienia podpisują wszyscy członkowie kompletu sądzącego, a więc i ławnicy, jeśli ze względu na rodzaj sprawy udział ich w komplecie sądzącym jest przewidziany. Niewłaściwe i niedopuszczalne jest załączanie do akt sprawy zamiast oryginału opinii jej odpisu z poświadczeniem sekretarza sądu: „na oryginale właściwe podpisy".

Przy wydawaniu opinii sądy winny przestrzegać form wzoru załączonego do niniejszego okólnika (zał. Nr 1).

W każdej sprawie, w której rozpatrywana jest prośba o łaskę, należy spisać oddzielny protokół (§ 91 reg. karn.). Jeśli sprawa była rozpoznawana przez dwie instancje merytoryczne, każda z nich musi wypowiedzieć swą opinię. W tym celu sąd niższej instancji po wydaniu opinii przesyła akta wyższej instancji. Praktykowane nierzadko przesyłanie akt bezpośrednio przez sądy Prezydentowi Krajowej Rady Narodowej z pominięciem Ministerstwa Sprawiedliwości jest niedopuszczalne.

Opinia sądu winna zawierać: a) konkretny, wyraźny i kategoryczny wniosek sądu co do możliwości darowania kary lub jej części, zamiany kary, złagodzenia, zawieszenia, b) uzasadnienie stanowiska sądu.

Niewłaściwe jest samo zestawienie w opinii sądu okoliczności łagodzących, bądź obciążających bez wskazania konkretnego wniosku, jak również umieszczenie wniosku bez uzasadnienia.

Okoliczności przytoczone przez skazanego na poparcie prośby np. warunki materialne, dobra opinia itp., o ile nie znajdują potwierdzenia w aktach sprawy i jeśli sąd uznaje je za istotne, winny być sprawdzone przez sąd w drodze wywiadów za pośrednictwem Milicji Obywatelskiej. Dokładne wskazówki w tej kwestii zawiera okólnik Nr 410, z którego wyciąg załącza się (załącznik Nr 2).

Ponieważ opinia sądu we wniosku swym winna być wyraźna i kategoryczna, niewłaściwe jest użycie formy: „Sąd nie sprzeciwia się ułaskawieniu", „Sąd uznaje, że skazany może zasługiwać na ułaskawienie" itp.

Sąd w opinii swej winien dać odpowiedź na pytanie, czy skazany na łaskę zasługuje, czy nie zasługuje i w jakim zakresie. Opinie w sprawach, w których zapadły wyroki orzekające karę śmierci ze względu na jej nieodwracalne skutki winny być sporządzone ze szczególną starannością.

3) Wykonanie kary śmierci, orzeczonej w postępowaniu zwykłym w sądzie powszechnym, w postępowaniu doraźnym i w sądzie specjalnym, może nastąpić dopiero po decyzji Prezydenta Krajowej Rady Narodowej, iż z prawa łaski nie skorzystał (art. 541 k. p. k.). Po wydaniu wyroku śmierci sąd winien przesłać odpowiednie akta **niezwłocznie** do Ministerstwa Sprawiedliwości (art. 123 reg. karn.).

Zwłoka w wysyłaniu akt w sposób niehumanitarny przedłuża zbędnie okres czasu pomiędzy orzeczeniem kary śmierci a jej ewentualnym wykonaniem. Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdza, iż zdarzają się wypadki, że w sprawach, w których zapadły wyroki śmierci, akta wysyłane są przez niektóre sądy do Ministerstwa po upływie 5—6 tygodni od daty orzeczenia kary śmierci, co jest niedopuszczalne.

4) Na zasadzie art. 565 k. p. k. sądy władne są (o ile Minister Sprawiedliwości akt sprawy nie zażąda) pozostawić bez biegu prośbę skazanego o łaskę.

Mając możność zatrzymania prośby skazanego bez biegu, albo przesłania jej z przychylną opinią, sądy poprzez swą politykę ułaskawień realizują wskazania ogólnej polityki kryminalnej. Poza właściwościami konkretnego przypadku w danej sprawie sądy winny także

uwzględniać niebezpieczeństwo i nasilenie danego rodzaju przestępstw w swoim okręgu. Sądy, sprawując wymiar sprawiedliwości, winny mieć na uwadze, by swą polityką ułaskawień nie przekreślały osiągnięć w walce z przestępczością, z drugiej zaś strony nie powinny zamykać drogi do ułaskawienia tam, gdzie są wyjątkowe i szczególne okoliczności, przemawiające za niewykonaniem orzeczonej kary.

Warszawa, dnia 4 czerwca 1946 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1
do okólnika Nr 31/46.

Nr akt ....

Opinia w sprawie ułaskawienia.

.... skazanego
(imię i nazwisko)

prawomocnym wyrokiem Sądu ....

w .... z dnia .... 19 ...... r.

za przestępstwo ....

....

Sąd .... w ....

na posiedzeniu niejawnym w dniu .... 194 ...... r.

w składzie: ....

po wysłuchaniu wniosku prokuratora

zaopiniował:

Załącznik Nr 2
do okólnika Nr 31/46.

WYCIĄG z OKÓLNIKA Nr 410

dotyczącego postępowania w sprawach o ułaskawienie (II Zbiór systematyczny rozporządzeń i okólników Ministra Sprawiedliwości).

W celu ujednostajnienia postępowania w sprawach o ułaskawienie i umożliwienia gruntownego rozważenia kwestii ułaskawienia zarządzam, co następuje:

I. W postępowaniu zwyczajnym:

przed przedstawieniem wniosku o ułaskawienie sądy powinny, jeśli nie ma tego w aktach sprawy, za pomocą odpowiednich wywiadów ustalić:

a) co do skazanych, pozostających na wolności:

1) zawód skazanego (czy, gdzie i w jakim charakterze pracuje zarobkowo),

2) jego stan rodzinny i majątkowy (czy ma żonę (męża), ile ma dzieci, czy żona (mąż) i dzieci pracują zarobkowo, czy skazany poza przychodem z pracy ma jeszcze inne przychody lub majątek),

3) jego dotychczasową karalność i sprawowanie się w ostatnich czasach,

4) czy motywy prośby o ułaskawienie, nie dotyczące danych, objętych poprzednimi punktami 1 do 3 (np. zasługi wojenne, społeczne itp), polegają na prawdzie;

b) co do skazanych, odbywających karę, ponadto sprawowanie się ich w więzieniu.

Opinie sądów, przewidziane w art. 566 k. p. k., powinny być uzasadnione i wyrażać, w jakiej rozciągłości sąd popiera prośbę, mianowicie, czy sąd jest za darowaniem, zawieszeniem wykonania, czy też tylko za złagodzeniem kary, a w tym ostatnim przypadku, w jaki sposób kara ma być złagodzona (przez zamianę kary pozbawienia wolności na grzywnę, skrócenie czasu kary, przez zamianę cięższego rodzaju pozbawienia wolności na lżejszy).

W razie wniosku o zamianę kary pozbawienia wolności na grzywnę należy zaproponować jej wysokość (uzależnioną oczywiście przede wszystkim od stanu majątkowego skazanych, poza tym od wymiaru kary i rodzaju lub jakości przestępstwa).

Należy również zaznaczyć, jaki jest stan wykonania kary (czy i kiedy rozpoczął skazany odbywanie kary, czy, kiedy i na jak długo zarządzono odroczenie lub przerwę wykonania kary i ile z kary odbył).

OKÓLNIK Nr 32/46.

w sprawie wpisów hipotecznych przewidzianych w dekrecie P. K. W. N. o przeprowadzeniu reformy rolnej.

Do Obywateli Prezesów Sądów Apelacyjnych:
w Katowicach,
Krakowie,
Lublinie,
Poznaniu,
Toruniu,
Warszawie,
Prezesów Sądów Okręgowych i Sędziów sprawujących Kierownictwo Sądów Grodzkich w Okręgu Sądów Apelacyjnych:
w Katowicach,
Krakowie,
Lublinie,
Poznaniu,
Toruniu,
Warszawie.

Poselska komisja rolna powzięła na posiedzeniu dnia 16-go maja b. r. uchwałę wzywającą Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości do wydania zarządzeń, by na obszarze całego Państwa z wyjątkiem obszarów Ziem Odzyskanych przeprowadzono w najkrótszym czasie w księgach hipotecznych wpisy praw własności gospodarstw powstałych z przeprowadzenia reformy rolnej.

W związku z tą uchwałą Minister Rolnictwa i Reform Rolnych rozesłał okólnik, zobowiązujący Prezesów Wojewódzkich Urzędów Ziemskich do dopilnowania pod ich osobistą odpowiedzialnością, aby uregulowanie tytułów własności zostało jak najszybciej przeprowadzone.

Należy się tedy spodziewać, iż w najbliższym czasie Powiatowe Urzędy Ziemskie prześlą do sądów wnioski o przeprowadzenie w księgach hipotecznych odpowiednich wpisów.

Ponieważ szybkie przeprowadzenie tej akcji ma doniosłe znaczenie nie tylko dla uwłaszczonych, ale i dla całego życia gospodarczego, zarządzam, by sądy uważały sprawy z wniosków właściwych urzędów ziemskich o wpisy hipoteczne, jako sprawy pilne i nie dopuszczające zwłoki w załatwieniu.

Proszę Obywateli Prezesów Sądów Okręgowych i Sędziów sprawujących kierownictwo sądów grodzkich, by wydali odpowiednie zarządzenia sędziom i sekretariatom hipotecznym oraz, by osobiście zechcieli dopilnować, czy omawiane sprawy są należycie szybko opracowywane.

Proszę wreszcie Obywateli Prezesów Sądów Okręgowych i Sędziów sprawujących kierownictwo sądów grodzkich, by w przypadku wyłaniających się przeszkód lub znaczniejszych trudności powiadamiali o tym bezpośrednio Ministerstwo Sprawiedliwości oraz, by do 10 września b. r. przesłali Ministerstwu drogą służbową szczegółowe sprawozdanie w sprawie wykonania tego okólnika uwidoczniając wpływ tych spraw w roku 1946 oraz istniejące zaległości u sędziów i w sekretariatach, z podaniem daty wpływu 5 spraw najdłużej zalegających.

Warszawa, dnia 12 czerwca 1946 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 35/46.

w sprawie usprawnienia pracy sądów.

Do Obywatela Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego:
Do Obywateli:
Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich.

Nieomal 6-cioletnia przerwa w normalnej pracy sądów, brak zbiorów ustaw i rozporządzeń, brak ksiąg i druków, trudne warunki życia pracowników sądowych i inne przyczyny spowodowały, że obowiązujące przepisy regulaminów i procedury nie są jeszcze należycie przestrzegane.

Wizytatorowie sądów stwierdzają nieomal we wszystkich sądach, że wpisy w repertoriach nie są dostatecznie staranne i zupełne, że akta sądowe nie są zszywane i uporządkowane, co utrudnia pracę tak sędziego, jak i sekretariatu, wreszcie, że repertoria i wykazy nie ujawniają śladu, by sędziowie oraz kierownicy sądów przeprowadzali periodyczną kontrolę sekretariatów, nakazaną regulaminami.

Ścisłe przestrzeganie regulaminów ułatwia pracę (przykładowo §§ 185, 189, 191 reg. karn., § 102 reg. cyw., §§ 128, 131 reg. og.), korzystnie wpływa na czas trwania postępowania (§§ 50, 92 reg. og. i in.) oraz dozwala na ścisłe określenie, kto ponosi winę opóźnień w załatwianiu sprawy (np. § 63 reg. cyw., §§ 97, 151 reg og. i in.).

Ministerstwo Sprawiedliwości dążąc do usprawnienia pracy sądów, prosi Obywateli Prezesów i Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich o zwrócenie bacznej uwagi na ten odcinek pracy i o ścisłe i rzeczowe przestrzeganie przepisów, ciążących na nich z mocy §§ 20, 51, 107 reg. og. i §§ 261, 241 reg. karn.

Obywatele Prezesi powinni również zapewnić sobie współpracę Przewodniczących Wydziałów i Sędziów, mieszczącą się w ramach §§ 21, 51 reg. og. oraz art. 75 i 76 U. S. P.

Uprawnienia Kierowników Sądów przewidziane w ustawie o państwowej służbie cywilnej oraz w art. 72 U. S. P., jak i uprawnienia Sądów wyższych instancyj, opierające się na niestosowanych w praktyce przepisach art. 75 i 76 U. S. P., zapewniają dostateczną możność zwalczania uchybień.

Ze statystyki obsadzonych etatów i wpływu spraw okazuje się, że obecne obciążenie pracowników jest niewielkie, a zaopatrzenie sądów w materiały pisarskie, księgi, maszyny do pisania, a częściowo i w druki jest z miesiąca na miesiąc lepsze.

Ministerstwo Sprawiedliwości uważa, że istnieją już warunki do tego, by sprawy nie zalegały bez uzasadnionych konieczności u sędziów lub w sekretariatach, by księgi i wykazy odpowiadały przepisom regulaminów, zaś akta powadze sądu i swemu przeznaczeniu — wreszcie, że osiągnięcia te zależą w dużej mierze od stanowiska i postępowania Obywateli kierowników sądów, sędziów i sądów wyższych instancyj.

Ministerstwo Sprawiedliwości, chcąc ułatwić pracę wizytatorów, prosi w końcu Obywateli Prezesów o prowadzenie podręcznego zapisku pozwalającego na zorientowanie się: w ilu przypadkach, z powodu jakich uchybień, kiedy i w stosunku do którego sądu nastąpiło zwrócenie uwagi w trybie art. 72 U. S. P. bądź zawiadomienie lub wytknięcie w trybie art. 75 i 76 U. S. P..

Warszawa, dnia 6 lipca 1946 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 37/46.

w sprawie uruchomienia rejestru skazanych.

Do Obywateli:
Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prokuratorów Sądów Apelacyjnych,
Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,
Prokuratorów Specjalnych Sądów Karnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Prokuratorów Sądów Okręgowych,
Kierowników Sądów Grodzkich.

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości sądów i prokuratur, że z dniem 22 lipca 1946 r. zostaje wznowiona działalność rejestru skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości. Poczynając od wymienionej daty, rejestr skazanych będzie udzielał wiadomości na zapytania o prawomocnych wyrokach skazujących oraz o poszukiwaniach listami gończymi w granicach i na zasadach, ustalonych rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 marca 1946 r. o rejestrze i statystyce osób skazanych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 70).

Ministerstwo Sprawiedliwości zastrzega przy tym, że wobec tego, iż rejestr skazanych uległ w czasie wojny częściowemu zniszczeniu (około 30%), wiadomości z rejestru mogą się okazać w pewnych przypadkach niezupełne. W tych warunkach Ministerstwo Sprawiedliwości zaleca, aby sądy i prokuratury nie poprzestawały wyłącznie na wiadomościach, otrzymywanych z rejestru skazanych, lecz uzupełniały je każdorazowo w inny sposób np. przez zasięganie odpowiednich informacyj z komendy Milicji Obywatelskiej, z ewidencji ludności itp.

Warszawa, dnia 4 lipca 1946 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn
Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT.

Kierownik Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej: Okólnik Nr 11 z dnia 6 czerwca 1946 r.

Do Obywateli Kierowników Wydziałów w Urzędzie Głównym Prokuratorii Generalnej, Kierowników Oddziałów Prokuratorii Generalnej w Krakowie, Katowicach, Poznaniu, Gdańsku oraz Zespołów Delegacyjnych w Łodzi, Kielcach, Bydgoszczy, Rzeszowie i Wrocławiu.

Poniżej podaję wykaz kompetencji terytorialnej poszczególnych Urzędów Prokuratorii Generalnej.

1) Urząd Główny w Warszawie:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Warszawie,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Zespoły Delegacyjne Urzędu Głównego:

a) Zespół Delegacyjny w Łodzi-

z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:
Okręg Sądu Okręgowego w Łodzi,
Okręg Sądu Okręgowego w Piotrkowie.

b) Zespół Delegacyjny w Kielcach

z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie:
Okręg Sądu Okręgowego w Kielcach,
Okręg Sądu Okręgowego w Radomiu,

z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:
Okręg Sądu Okręgowego w Częstochowie.

2) Oddział w Krakowie:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

Zespół Delegacyjny Oddziału w Krakowie:

c) Zespół Delegacyjny w Rzeszowie,
Okręg Sądu Okręgowego w Rzeszowie,
Okręg Sądu Okręgowego w Przemyślu,
Okręg Sądu Okręgowego w Jaśle.

3) Oddział w Katowicach:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Katowicach,
Okręg Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.

Zespół Delegacyjny Oddziału w Katowicach:

d) Zespół Delegacyjny we Wrocławiu,
Okręg Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.

4) Oddział w Poznaniu:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Poznaniu,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

Zespół Delegacyjny Oddziału w Poznaniu:

e) Zespół Delegacyjny w Bydgoszczy,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

5) Oddział w Gdańsku:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Gdańsku.
Okręg Sądu Apelacyjnego w Olsztynie.

Sprawy, które wpływać będą do Urzędów Prokuratorii Generalnej po dniu 15 czerwca 1946 r. należy przekazywać Urzędom Prokuratorii Generalnej, właściwym w myśl okólnika niniejszego; natomiast sprawy wcześniejsze należy prowadzić — aż do ich ukończenia — w tych urzędach Prokuratorii Generalnej, do których wpłynęły.

Kierownik Prokuratorii Generalnej:
Jerzy Polamin

RUCH SŁUŻBOWY

Nominacje.

Prezydium Krajowej Rady Narodowej powołało:

Kurowskiego Stefana — Prokuratora Sądu Najwyższego — na stanowisko Pierwszego Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego 10. V. 46 r.

Dra Cypriana Tadeusza — Prokuratora Sądu Najwyższego — na stanowisko Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego 10. V. 46 r.

Sawickiego Jerzego — Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie — na stanowisko Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego 10. V. 46 r.

Siewierskiego Mieczysława — Prokuratora Sądu Najwyższego — na stanowisko Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego 10. V. 46 r.

Gackiego Henryka — Prokuratora Sądu Najwyższego — na stanowisko Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Bzowskiego Kazimierza — Prezesa Izby Karnej Sądu Najwyższego — na stanowisko

Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Cieśluka Henryka — Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego dla okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie z siedzibą w Łodzi — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Dobromęskiego Mieczysława — Prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Katowicach — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Dra Eimera Alfreda — Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Grudzińskiego Maurycego — Sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Dra Jarosza Feliksa — Sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Kutznera Witolda — Wiceprezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Mazura Mariana — adwokata w Zamościu — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Rybczyńskiego Stanisława — Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Warszawie — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Rappaporta Emila Stanisława — Sędziego Sądu Najwyższego — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Dra Zembatego Józefa — Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Dra Güntnera Mieczysława — Prokuratora Sądu Apelacyjnego w Krakowie — na stanowisko Sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 8. VI. 46 r.

Nominacje.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej mianował:

Sąd Najwyższy.

Petrusewicza Kazimierza — adwokata w Wilnie — Sędzią Sądu Najwyższego 18. VI. 46 r.

Szerera Mieczysława — adwokata w Warszawie — Sędzią Sądu Najwyższego 28. XI. 45 r.

Sądy Apelacyjne.

Halftera Mikołaja — Sędziego Okręgowego Śledczego w Warszawie — Sędzią Apelacyjnym Śledczym do spraw wyjątkowego znaczenia w Warszawie 18. VI. 46 r.

Sądy Okręgowe.

Galkowskiego Szymona — Sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie — Prezesem Sądu Okręgowego w Wałczu 20. VII. 45 r.

Fąfarę Adama — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Pasłęku — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Pasłęku 18. VI. 46 r.

Ostrowskiego Aleksandra — Sędziego Sądu Grodzkiego w Zakopanem — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Szczecinie 8. X. 45 r.

Bobrowskiego Konrada — Sędziego Sądu Apelacyjnego w Wilnie — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Pasłęku 20. VII. 45 r.

Kremera Witolda — Sędziego Sądu Okręgowego w Radomiu — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Radomiu 18. VI. 46 r.

Starżę-Dzierzbickiego Świętosława-Kazimierza — Sędziego Sądu Grodzkiego w Skarżysku-Kamiennej — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Radomiu 24. I. 46 r.

Siedleckiego Jacka — Sędziego Sądu Grodzkiego w Szczecinie — Sędzią Sądu Okręgowego w Szczecinie 18 VI. 46 r.

Szocińskiego Jana — Sędziego Sądu Grodzkiego w Bartoszycach — Sędzią Sądu Okręgowego w Wałczu 18. VI. 46 r.

Piątkowskiego Władysława — Sędziego Sądu Grodzkiego w Gorlicach — Sędzią Sądu Okręgowego w Szczecinie 23. VIII. 45 r.

Dyliona Zbigniewa — Sędziego Sądu Grodzkiego w Bartoszycach — Sędzią Sądu Okręgowego w Koszalinie 8. II. 1945 r.

Pohorskiego Jana — Sędziego Sądu Grodzkiego w Koszalinie — Sędzią Sądu Okręgowego w Koszalinie 18. VI. 46 r.

Biłowickiego Bronisława — pisarza hipotecznego w Kielcach — Sędzią Sądu Okręgowego w Kielcach 25. I. 45 r.

Kijewskiego Aleksandra — pisarza hipotecznego w Radomiu — Sędzią Sądu Okręgowego w Radomiu 23. I. 45 r.

Woronieckiego Edmunda — Sędziego Sądu Grodzkiego w Radomiu — Sędzią Sądu Okręgowego w Radomiu 18. VI. 46 r.

Gidzińskiego Włodzimierza — pisarza hipotecznego w Radomiu — Sędzią Sądu Okręgowego w Radomiu 2. VI. 45 r.

Cybulską Marię — adwokata w Łodzi — Sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi 15. II. 46 r.

Zaunara Emila — Sędziego Sądu Grodzkiego w Łodzi — Sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi 26. VI. 46 r.

Masłowskiego Zbigniewa — Sędziego Sądu Grodzkiego w Łodzi — Sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi 26. VI. 46 r.

Koludzkiego Jana — adwokata w Łodzi — Sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi 23. I. 45 r.

Bójnowskiego Stanisława — Sędziego Sądu Grodzkiego w Pabianicach — Sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi 26. VI. 46 r.

Rybickiego Mariana — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Warszawie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 18 VI. 46 r.

Kaczkowskiego Władysława — Sędziego Sądu Grodzkiego w Sanoku — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Koszalinie 14. III. 46 r.

Smoleńskiego Jerzego — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Olsztynie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Olsztynie 18. VI. 46 r.

Malinowskiego Zygmunta — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Olsztynie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Olsztynie 18. VI. 46 r.

Chamczyka Ignacego — Sędziego Okręgowego Śledczego w Radomiu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 22. V. 45 r.

Kosińskiego Zbigniewa — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Piotrkowie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Częstochowie 18. VI. 46 r.

Walczaka Stefana — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 26. VI. 46 r.

Markowicza Joachima — adwokata w Częstochowie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 13. XI. 45 r.

Cybulskiego Stanisława — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 26. VI. 46 r.

Lewińskiego Jerzego — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 26. VI. 46 r.

Szymańskiego Janusza — Podprokuratora Sądu Okręgowego w Piotrkowie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Piotrkowie 26. VI. 46 r.

Sądy Grodzkie.

Tęgowskiego Zygfryda — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Olsztynie 18. VI. 46 r.

Karbowskiego Stefana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Olsztynie 18. VI. 46 r.

Bucewicza Jana — pisarza hipotecznego z Chmielnika — Sędzią Sądu Grodzkiego w Chmielniku 25. I. 45 r.

Pietrzykowskiego Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Białobrzegach 18. VI. 46 r.

Dąbrowskiego Aleksandra — Sędziego Sądu Grodzkiego w Mołocznie w stanie spoczynku — Sędzią Sądu Grodzkiego w Chęcinach 2. VI. 45 r.

Pietrasia Józefa Eugeniusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Radomiu 18. VI. 46 r.

Mrożkiewicza Eugeniusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Daleszycach 18. VI. 46 r.

Jurkowskiego Józefa — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Ostrowcu 18. VI. 46 r.

Leśkiewicza Wacława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Starachowicach—Wierzbniku 18. VI. 46 r.

Christoffa Mieczysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Szczekocinach 18. VI. 46 r.

Wiklika Aleksandra — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Częstochowie 18. VI. 46 r.

Płóciennika Feliksa — adwokata w Łodzi — Sędzią Sądu Grodzkiego w Łodzi 30. I. 45 r.

Domanowicz Irenę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Łodzi 26. VI. 46 r.

Nierychlewską Alicję — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Łodzi 26. VI. 46 r.

Ostrowskiego Kazimierza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Pabianicach 26. VI. 46 r.

Irlika Kazimierza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Łęczycy 26. VI. 46 r.

Domagalę Maksymiliana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Brzezinach 26. VI. 46 r.

Minister Sprawiedliwości mianował:

Podprokuratorami:

Ajdukiewicza Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kładzku 25. IV. 46 r.

Wajsblecha Benjamina — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy 25. IV. 46 r.

Siedzieniewską Marię Kazimierę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 30. IV 46 r.

Wysockiego Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 14. V. 46 r.

Jankego Heliodora — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu Oddziału Zamiejscowego we Włocławku 14. V. 46 r.

Dyczewską Irenę Zofię — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 14. V. 46 r.

Godlewskiego Józefa Mariana — Sędziego Sądu Grodzkiego w Środzie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 6. V. 46 r.

Zabrodzkiego Michała — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Częstochowie 20. V. 46 r.

Żywomirskiego Antoniego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Częstochowie 20 V 46 r.

Kanię Stanisława — Sędziego Sądu Grodzkiego w Wieluniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kaliszu 22. V. 46 r.

Rembiszewskiego Gustawa — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kielcach 22. V. 46 r.

Pawelskiego Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Częstochowie 27. V. 46 r.

Sokoła Edwarda — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 27. V. 46 r.

Żakiewicza Jerzego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawawie 29. V. 46 r.

Nowakowskiego Michała — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 6. VI. 46 r.

Stolarskiego Janusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gliwicach 6. VI. 46 r.

Libicką Wandę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 6. VI. 46 r.

Strzałkowskiego Antoniego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 7. VI. 46 r.

Kubika Władysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu 17. VI. 46 r.

Pachnowskiego Tadeusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 17. VI. 46 r.

Spiechowicza Stefana — b. Podprokuratora Sądu Okręgowego w Gdyni — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gliwicach 17. VI. 46 r.

Morawskiego Zenona — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Częstochowie 21. VI. 46 r.

Obozowicz Marię apl. adw. — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 26. VI. 46 r.

Wiśniewskiego Leona — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Olsztynie 27. VI. 46 r.

Kierśnickiego Włodzimierza — adwokata w Grójcu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 27. VI. 46 r.

Asesorami:

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

Papieża Władysława 16. V. 46 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

Ostrowskiego Kazimierza 27. IV. 46 r.
Obruśnika Antoniego 27. IV. 46 r.
Majerek-Nowacką Marię 16. V. 46 r.
Zuberka Józefa 26. VI. 46 r.
Walczaka Lucjana Wita 28. VI. 46 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

Stępkiewicza Pawła 27. V. 46 r.
Lipczyńską Marię 21. VI. 46 r.
Kupczyńskiego Kazimierza 21. VI. 46 r.
Sidorowicza Józefa 21. VI. 46 r.
Sokołowską Jadwigę 21. VI. 46 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie:

Galanta Stanisława 27. IV. 46 r.
Górskiego Mikołaja 14. V. 46 r.
Podkowę Władysława 14. V. 46 r.
Krężelewską Anielę 17. VI. 46 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie:

Zimnego Edgara Franciszka 16. V. 46 r.
Kellerową Hannę 22. V. 46 r.
Weselego Franciszka 21. VI. 46 r.
Oziewicza Czesława 22. V. 46 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

Chwiałkowskiego Mieczysława 16. V. 46 r.
Ślusarka Mariana 16. V. 46 r.
Pawlaczyka Wincentego 16. V. 46 r.
Szternberga Adama 4. VI. 46 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu:

Malickiego Zygmunta 10. V. 46 r.
Grabowskiego Stefana 10. V. 46 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

Dzwonkowskiego Stanisława 30. IV. 46 r.
Kowalskiego Czesława 30. IV. 46 r.
Dąbrowską Helenę 30. IV. 46 r.
Świderską Halinę 30. IV. 46 r.
Dudzika Władysława 2. V. 46 r.
Rozwadowskiego Jerzego 20. V. 46 r.
Szostaka Mariana 20. V. 46 r.
Roszkowskiego Władysława 27. V. 46 r.
Bednarskiego Witolda 27. V. 46 r.
Lipińskiego Andrzeja 13. VI. 46 r.
Obnińskiego Wincentego 26. VI. 46 r.
Raczyńskiego Eugeniusza 27. VI. 46 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu:

Ożarowskiego Zdzisława 17. IV. 46 r.
Lebiszczaka Anatola 17. IV. 46 r.
Gąsiora Jana 2. V. 46 r.
Hordejuk-Zaniewickiego Zenona 20. V. 46 r.
Orła Bolesława 29. V. 46 r.
Staszkowa Władysława 4. VI. 46 r.
Tomalę Stanisława 21. VI. 46 r.

Minister Sprawiedliwości przeniósł na inne miejsce służbowe:

Sądy Apelacyjne:

Rubla Jana — Sędziego Sądu Apelacyjnego w Wilnie — na stanowisko Sędziego Sądu Apelacyjnego w Olsztynie 18. VI. 46 r.

Jelewskiego Kazimierza — Wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego we Lwowie — na stanowisko Wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu 7. V. 46 r.

Sądy Okręgowe:

Żychlińskiego Lucjana — Prezesa Sądu Okręgowego w Siedlcach — na stanowisko Prezesa Sądu Okręgowego w Częstochowie 31. V. 46 r.

Myszkowskiego Wacława — Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Olsztynie — na stanowisko Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Pasłęku 10. V. 46 r.

Amstera Zdzisława — Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Olsztynie — na stanowisko Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Toruniu Wydziału Zamiejscowego we Włocławku 22. V. 46 r.

Nawrockiego Józefa — Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Wilnie — na stanowisko Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Siedlcach 31. V. 46 r.

Mierzwińskiego Władysława — Sędziego Sądu Okręgowego w Brzeżanach — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Głogowie z tymcz. siedzibą w Nowej Soli 25. IV. 46 r.

Noniewicza Jana — Sędziego Sądu Okręgowego w Pińsku — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Głogowie 4. V. 46 r.

Górnego Alfonsa — Sędziego Sądu Okręgowego w Chojnicach — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Gdyni 10. V. 46 r.

Korczyńskiego Franciszka — Sędziego Sądu Okręgowego w Jaśle — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Brzegu 14. V. 46 r.

Dra Czyrskiego Ignacego — Sędziego Sądu Okręgowego w Tarnopolu — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze 18. V. 46 r.

Szerera Władysława Emanuela — Sędziego Sądu Okręgowego w Złoczowie — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Łuczanach 22. V. 46 r.

Poprawskiego Mariana — Sędziego Sądu Okręgowego w Ostrowiu Wlkp. — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Szczecinie 23. V. 46 r.

Maciejewskiego Czesława — Sędziego Sądu Okręgowego w Pińsku Wydział Zamiejscowy w Brześciu n/B. — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie 22. V. 46 r.

Andrzejkowicza Henryka — Sędziego Sądu Okręgowego w Pińsku — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Pasłęku 22. V. 46 r.

Dubińskiego Stanisława — Sędziego Sądu Okręgowego w Radomiu — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie 20. V. 46 r.

Chojnowskiego Władysława — Sędziego Sądu Okręgowego w Pińsku, Kierownika Sądu Grodzkiego w Radzyniu Podl. — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie 27. V. 46 r.

Bułhaka Józefa — Sędziego Sądu Okręgowego w Wilnie — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Olsztynie 7. VI. 46 r.

Andrzejewskiego Ludwika — Sędziego Sądu Okręgowego w Pińsku — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Łuczanach 17. VI. 46 r.

Wisłockiego Czesława — Sędziego Sądu Okręgowego w Grudziądzu — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze 26. VI. 46 r.

Kubrychta Witolda — Sędziego Okręgowego Śledczego w Stryju — na stanowisko Sędziego Okręgowego Śledczego w Bytomiu 27. IV. 46 r.

Beckera Józefa — Sędziego Okręgowego Śledczego w Grudziądzu — na stanowisko Sędziego Okręgowego Śledczego w Toruniu 10. V. 46 r.

Gołaszewskiego Jana — Sędziego Okręgowego Śledczego w Białej Podlaskiej — na stanowisko Sędziego Okręgowego Śledczego w Wałczu 14. V. 46 r.

Chałasa Antoniego — Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Chojnicach — na stanowisko Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Szczecinie 22. V. 46 r

Michalkiewicza Romana — Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu, Oddziału Zamiejscowego we Włocławku — na stanowisko Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Chojnicach 6. VI. 46 r.

Jastrzębskiego Józefa — Sędziego Sądu Okręgowego Wydziału Zamiejscowego w Sanoku — na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Nysie z siedzibą w Prądniku 27. VI. 46 r.

Sądy Grodzkie.

Dmoszyńskiego Wiktora — Sędziego Sądu Grodzkiego w Łohiczynie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Zielonej Górze 25. IV. 46 r.

Plitta Tadeusza Jana — Sędziego Sądu Grodzkiego w Kowalewie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Szczytnie 25. IV. 46 r.

Miętkiewicza Bronisława — Sędziego Sądu Grodzkiego w Bełchatowie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Zgierzu 29. IV. 46 r.

Nasala Antoniego — Sędziego Sądu Grodzkiego w Tucholi — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Inowrocławiu 6. V. 46 r.

Długońskiego Aleksego — Sędziego Sądu Grodzkiego w Kartuzach — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Wałczu 6. V. 46 r.

Gołębiowskiego Wincentego — Sędziego Sądu Grodzkiego w Pińsku — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Przasnyszu 14. V. 46 r.

Tyszkę Juliana — Sędziego Sądu Grodzkiego w Stoczku Węgr. — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Gnieźnie 14. V. 46 r.

Kohen-Marcinkiewicza Stefana — Sędziego Sądu Grodzkiego w Toruniu — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Zgorzelicach 16. V. 46 r.

Niemierko Juliusza Feliksa — Sędziego Sądu Grodzkiego w Ostrowi Maz. — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Ełku 16. V. 46 r.

Jankowskiego Ludwika — Sędziego Sądu Grodzkiego w Warszawie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Kielcach 16. V. 46 r.

Schussela Alfreda — Sędziego Sądu Grodzkiego w Starogardzie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Łobezie 22. V. 46 r.

Zelemirskiego Romana — Sędziego Sądu Grodzkiego w Gródku Jagiellońskim — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego we Wrocławiu 22. V. 46 r.

Guza Ludwika Jerzego — Sędziego Sądu Grodzkiego w Łucku — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Szczecinie 27. V. 46 r.

Swaryczewskiego Aleksego — Sędziego Sądu Grodzkiego w Turce n/Stryjem — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Biskupcu 31. V. 46 r.

Dra Niraza Jerzego — Sędziego Sądu Grodzkiego w Kamionce Strumiłowej — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Świnoujściu 7. VI. 46 r.

Terleckiego Bohdana — Sędziego Sądu Grodzkiego w Wołowie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Kazimierzy Wielkiej 13. VI. 46 r.

Linderta Franciszka — Sędziego Sądu Grodzkiego we Lwowie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Radomiu 13. VI. 46 r.

Mazurkiewicza Feliksa — Sędziego Sądu Grodzkiego w Szczebrzeszynie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Tomaszowie Lub. 13. VI. 46 r.

Sozańskiego Bogusława — Sędziego Sądu Grodzkiego w Kosowie Huculskim — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Starogrodzie 13. VI. 46 r.

Łapińskiego Edwarda Tadeusza — Sędziego Sądu Grodzkiego w Rypinie — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Lignicy 17. VI. 46 r.

Szymańskiego Tadeusza — Sędziego Sądu Grodzkiego w Łęczycy — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Kutnie 17. VI. 46 r.

Borkowskiego Antoniego — Sędziego Sądu Grodzkiego w Nowym Mieście n/Pilicą — na stanowisko Sędziego Sądu Grodzkiego w Warszawie 27. VI. 46 r.

Asesorów:

Ferencą Zygmunta Tytusa — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie 29. IV. 46 r.

Germasz Alicję — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku 25. IV. 46 r.

Żakiewicza Jerzego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie 12. IV. 46 r.

Ślusarka Mariana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu 6. VI. 46 r.

Żuzaka Franciszka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie 5. VI. 46 r.

Olejnika Leona — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie 21. VI. 46 r.

Minister Sprawiedliwości zwolnił:

Sądy Apelacyjne:

Tanewskiego Władysława — Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego dla Okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie 17. IV. 46 r.

Sądy Okręgowe:

Walkiewicza Wacława — Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Łomży 17. VI. 46 r. z dniem 30. VI. 46 r.

Asesorów:

Kwiatkowskiego Antoniusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu 17. VI. 46 r.

Notariuszów:

Dra Zielińskiego Konrada — notariusza w Łęczycy 30. VI. 46 r.

Smala Piotra — notariusza w Grybowie 20. V. 46 r.

Gostyńskiego Lucjana — notariusza w Warszawie 31. V. 46 r.

Janiszowskiego Wacława — notariusza w Kielcach 31. V. 46 r.

Czaplińskiego Emila — notariusza w Głuchołazach 13. VI. 46 r.

Cybulskiego Tadeusza — notariusza w Łodzi 8. VI. 46 r.

Bieszka Józefa Zbigniewa — notariusza w Gdyni 27. VI. 46 r.

przeniesieni w stan spoczynku na własne żądanie:

Rezwiakow Jan — Sędzia Sądu Okręgowego w Łomży 31. V. 46 r.

Dr Lichtenstein Stanisław — Podprokurator Sądu Okręgowego w Katowicach 13. VI. 46 r.

Olszewski Władysław — Wiceprezes Sądu Okręgowego w Łodzi 13. VI. 46 r.

Zmarli:

Krynicki Włodzimierz — Sędzia Sądu Grodzkiego w Nisku 11. III. 46 r.

Wielecki Wacław — notariusz w Kole 17. IV. 46 r.

Kulesza Zygmunt — notariusz w Zawierciu 19. IV. 46 r.

Siedlecki Edmund — Sędzia Sądu Okręgowego w Kielcach 25. IV. 46 r.

Smoliński Aleksander — notariusz w Łodzi 25. IV. 46 r.

Hanula Jan — Sędzia Sądu Grodzkiego w Przemyślu 1. V. 46 r.

Dr Krok Kazimierz — notariusz w Mikołowie 1. V. 46 r.

Kuźmiński Władysław — notariusz w Nowem 17. V. 46 r.

Makarewicz Stanisław — notariusz w Ostrowcu 5. VI. 46 r.

LISTA KONSULÓW,

którzy otrzymali upoważnienie do wykonywania czynności przewidzianych w art. 18 i 19 ust. 5 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 944).

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

I) Do stwierdzania zgodności odpisów z oryginałami dokumentów, do uwierzytelniania podpisów i znaków ręcznych oraz sporządzania i stwierdzania zgodności przekładów z oryginałami dokumentów lub ich odpisami (art. 18 p. 5 powołanej wyżej ustawy) otrzymali upoważnienie:

Hubert Stefan — Konsul, Kierownik Wydziału Konsularnego Ambasady w Bukareszcie (dla języków francuskiego, rosyjskiego i niemieckiego),

Krzeczowski Jerzy, Attache Ambasady R.P. w Bukareszcie (dla języka niemieckiego),

Szonert Józef — Konsul Generalny R. P. w Kurytybie (dla języka francuskiego),

Winnicki Franciszek — urzędnik kontraktowy w Rio de Janeiro (dla języków hiszpańskiego i niemieckiego),

Rommel Waldemar — urzędnik kontraktowy Konsulatu Generalnego w Kurytybie (dla języków francuskiego i rosyjskiego),

Rybiński Czesław — II Sekretarz Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro (dla języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego),

Wilczewski Emanuel — Radca prawny przy Misji Politycznej R. P. w Wiedniu (dla języka niemieckiego),

Mastalerz Stefan — Kierownik Wydziału Konsularnego przy Misji Politycznej R. P. w Wiedniu (dla języka niemieckiego),

Łoc Rafał — Konsul Generalny R. P. w Tel-Awiwie (dla języków angielskiego, niemieckiego, rosyjskiego i hebrajskiego),

Pol Wiktor — Konsul R. P. w Tel-Awiwie (dla języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego).

II) Do stwierdzania zgodności odpisów z oryginałami dokumentów oraz uwierzytelniania podpisów i znaków ręcznych (art. 18 p. 5 powołanej ustawy) otrzymali upoważnienie:

Sochacki Andrzej — I Sekretarz Poselstwa R. P. w Sofii,

Umiastowski Włodzimierz — II Sekretarz Poselstwa R. P. w Sofii,

Findziński Tadeusz — II Sekretarz Poselstwa R. P. w Kopenhadze,

Ciechanowski Marian — I Sekretarz Poselstwa R. P. w Kairze,

Łukasiak Henryk — Konsul R. P. w Aleksandrii,

Śmiganowski Kazimierz — Attache Poselstwa R. P. w Teheranie,

Lewkowicz Paweł — Wicekonsul Konsulatu Generalnego R. P. w Londynie,

Czwartacki Eustachy — Wicekonsul R. P. w Paryżu,

Piętka Tomasz — Konsul Generalny R. P. w Paryżu.

III) Do sporządzania przekładów i stwierdzania zgodności przekładów z oryginałami dokumentów lub ich odpisami otrzymali upoważnienie:

Ender Edward — Konsul Generalny R. P. w Mediolanie (dla języka włoskiego),

Seyfried Kamil — Wicekonsul R. P. w Mediolanie (dla języka włoskiego).

Z dniem 1 sierpnia 1946 r. siedziba Redakcji i Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości przeniesiona została do Warszawy ulica Rakowiecka 41. Konto czekowe w P. K. O. Warszawa I—1999.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedliwości w Łodzi, ul. Kilińskiego 93.

Cena 20 zł.